

Č. 468.

Honební právo (Čechy): * Výrok okresního výboru, jímž určitý, honebním výborem usnesený způsob výkonu honitby byl jako nezávadný vzat na vědomí, nepřekáží tomu, aby okresní výbor, zjistí-li později, že výrok onen odporuje některému předpisu zákona, na jehož zachování povinen jest dozíratí, neučinil nové opatření odchylné.

(Nález ze dne 23. června 1920 č. 5767.)

Věc: Honební výbor ve Vršovicích proti zemskému správnímu výboru v Praze stran výkonu práva myslivosti na společenstevní honitbě Vršovické.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Honební výbor ve Vršovicích usnesl se 20. října 1918, aby vzhledem k tomu, že při provedeném hlasování tři čtvrtiny hlasů společenstva ve smyslu § 14 hon. zák. se pro to vyslovily, právo myslivosti ve společenstevní honitbě Vršovické v období 1919/1925 provozováno bylo v režii znalcem. Sub praes. 20. února 1919 Václav Mráček a několik jiných členů společenstva, mezi nimi někteří, již při hlasování prohlásili se pro, oznámili okres. výboru, že s tímto způsobem výkonu myslivosti nesouhlasí a přejí si, aby revír byl pronajat veřejnou dražbou. Okresní výbor usnesením ze dne 4. března 1919 č. 500 prohlásil však, že nelze bráti zřetel na to, když někteří svoje hlasy odvolávají, a vzal provozování myslivosti znalcem na vědomí, jelikož se pro to prohlásila podle zákona potřebná většina členů společenstva.

Dne 8. srpna 1919 pod č. 1690 okresní výbor — z jakého podnětu, není ze spisů patrné — z úřední moci se usnesl, aby usnesení honebního společenstva Vršovického o provozování honitby tamní znalcem bylo jako nezákonné zrušeno, poněvadž prý nebylo dosaženo $\frac{3}{4}$ většiny všech hlasů, ježto nesprávně připočteno obci, která se vyslovila pro, 8 hlasů místo jednoho. Zároveň uloženo honebnímu výboru — zatím nově zvolenému — aby do 8 dnů provedl pronájem honitby veřejnou dražbou. K odvolání několika členů honebního společenstva zemský správní výbor naříkaným rozhodnutím výměr okresního výboru ze dne 8. srpna 1919 zrušil z následujících důvodů: Výměr okresního výboru ze 4. března 1919 nebyl v zákonné lhůtě vzat v odpor, nabyt tedy výměr ten i schválený jím způsob výkonu práva myslivosti formelní moci právní, a okresní výbor nemůže v právní poměr ten znova z dozorcí moci svojí zasahovati, vyjma snad případ obnovy; podmínky obnovy v tomto případě nejsou však dány, neboť okresní výbor naopak měl možnost i povinnost již při přezkoumávání příslušného usnesení honebního výboru, resp. prohlášení honebního společenstva řádně vyšetřiti, zda podmínky § 14 hon. zák. byly splněny.

Stížnost podaná honebním výborem k tomuto soudu namítá:

Tím, že okresní výbor provozování myslivosti znalcem »vzal na vědomí«, nedal mu ještě schválení. Dle § 23 hon. zák. je okresní výbor oprávněn i povinen z úřední moci zakročiti proti porušení uvedených

tam předpisů honebního zákona. V tom nemůže mu překážeti, že nějaké opatření vzal na vědomí. Příklad takový je tu dán: usnesení honebního výboru o provozování myslivosti znalcem je nezákonné, protože se pro ně nevyslovily $\frac{3}{4}$ hlasů. Byl tedy okresní výbor oprávněn a povinen, jakmile to zjistil, usnesení honebního výboru z dozorčí moci zrušiti.

O stížnosti té nejvyšší správní soud uvážil takto:

§ 23 honebního zákona stanoví, že okresnímu výboru přísluší přihlížeti k tomu, aby ustanovení obsažená v §§ 2, 4, 6, 8—22 honebního zákona řádně ve skutek se uvedla. Dozorčí právo, dané tu okresnímu výboru, aby v zájmu veřejném z úřední moci zjednal stav odpovídající zákonu, není nijak omezeno. Nemůže tedy býti ani považováno za konsumované tím, že okresní výbor učinil nějaké opatření podle honebního zákona, které nabylo právní moci, zjistí-li se dodatečně, že je v odporu s právním nebo skutkovým stavem. Okresní výbor je v takovém případě přes svoje dřívější opatření nejen oprávněn, nýbrž i povinen dozorčího svého práva použití a zjednatí stav, který odpovídá zákonu.

V konkrétním případě okresní výbor svůj dozorčí výrok z 8. srpna 1919 odůvodnil tím, že — jak dodatečně prý zjistil — nebylo při hlasování o způsobu provozu společenstevní honitby Vršovické dosaženo $\frac{3}{4}$ většiny všech hlasů, takže výkon myslivosti znalcem, jež okresní výbor svým usnesením ze 4. března 1919 vzal na vědomí, postrádá zákonného předpokladu. Vzhledem k ustanovení §§ 23 a 14 hon. zák. není pochybnosti, že dozorčí právo okresního výboru bylo tu o sobě odůvodněno. Dle toho, co svrchu řečeno, nemohlo dozorčí zakročení ani právní mocí usnesení ze 4. března 1919 býti vyloučeno, a byla tudíž odvolací instance povinna o podané stížnosti rozhodnouti in merito. Jelikož žalovaný úřad usnesení z 8. srpna 1919 zrušil jedině z formelního důvodu právní moci usnesení ze 4. března 1919, nepouštěje se do přezkoumání jeho po stránce věcné, shledal nejvyšší správní soud rozhodnutí jeho nezákonným a v základě § 7 zákona o správním soudě je zrušil.

Č. 469.

Chudinství (Čechy): * Zemský správní výbor nemůže proti rozhodnutí I. a II. instance poskytnouti chudinskou podporu na jiném skutkovém podkladě, leda po vykonaném šetření, v němž náleží obci postavení strany.

(Nález ze dne 24. června 1920 č. 4815.)

Věc: Obec Předmíř (adv. Dr. V. Kasanda z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze (za stranu spolužalovanou Václava a Marii Flachsovy opatrovník taj. nejv. spr. soudu Dr. K. Flieder) o chudinskou podporu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Rozhodnutím obecního výboru v Předmíři ze dne 7. října 1918 čís. 80 zastavena byla chudinská podpora denních 1 K 10 h, výnosem